

[Henning Philipsen.]

anden behandling vedrørende ejerlejlighedslovforslaget: det er min opfattelse, at vi hermed slår den gamle ejerlejlighedslov i stykker, og det finder jeg rigtigt.

Jeg vil godt have lov til endnu en gang også at erindre ministeren om, at vi ganske alvorligt kommer til at se på et stop for optagelse af tillægslån i de ejerlejligheder, som nu bliver etableret.

Vedrørende genudlejningsforhøjelserne skal jeg kort sige, at jeg er af den opfattelse, at deres bortfald nu efter vor opfattelse ganske enkelt er en retfærdighedshandling. Forhøjelserne burde aldrig have været gennemført.

Må jeg dernæst sige, at det forekommer mig, at det igennem de tre foregående ordføreres indlæg ligesom gik som en rød tråd, at det, de tilstræber, er at opnå den enighed, som man kendte fra boligforligets dage. Jeg er i hvert fald ikke utilfreds med, at de konstaterer, at den enighed bliver svær at opnå, for det var en enighed, som efter min mening ikke var begrundet i den opfattelse, som socialdemokratiet i dag har af boligforliget dengang.

Jeg vil føje til, at hvis hr. Guldbergs tanker, som de i dag fremgår af det, der står i aviserne, skulle være et udtryk for fleksibilitet, så har jeg meget, meget svært ved at se, at der på den baggrund kan opnås så forfærdelig meget i retning af et samarbejde, eftersom det, hr. Guldberg anslår, er de gammelkendte toner om, at en betingelse for at komme videre er, at man skal foretage det, han kalder en lejevurdering. Hvad betyder det? Det betyder ganske enkelt en forhøjelse af lejen i den gamle boligmasse, en leje, som aldrig nogen sinde kan være sagligt begrundet.

Må jeg endelig sige, at det forekommer mig yderligere ejendommeligt, når jeg hører hr. Dahlgaard med den ekspertise, der er egen for ham, efterlyse et samarbejde. Jeg synes nemlig, hans indlæg kun er udtryk for én ting: at han ikke har forstået ministerens lovforslag. Det ses yderligere af, at han på

baggrund heraf anbefaler sin gruppe at stemme imod disse to lovforslag. Jeg synes, at alene den måde, hr. Dahlgaard taler på, gjorde det berettiget at vente, at det radikale venstre stemte for disse to lovforslag.

Jeg skal stoppe her og ganske kort sige, at jeg på mit partis vegne anbefaler, at man stemmer for de to lovforslag.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg vil gerne takke socialdemokratiets og SFs ordførere for den tilslutning til de to lovforslag, der her er givet udtryk for. Jeg kan ikke bringe den samme tak til de tre oppositionsordførere, men jeg vil komme med et par ganske enkelte bemærkninger.

Man har talt om majorisering, og man har talt om, at det er et lille flertal, som laver boligpolitik imod de øvrige partier i folketinget. Jeg synes, at fhv. boligminister Hastrup, hr. Guldberg og hr. Dahlgaard skulle have tænkt på den situation, da de imod SF og socialdemokratiet gennemførte ændringen om ejerlejlighedsforhøjelserne. Dengang havde vi i de to oppositionspartier også tanker og ideer, som blev majoriseret bort. Derfor synes jeg ikke, den beklagende tone, der her kom til udtryk, egentlig har nogen begrundelse.

Hr. Guldberg var meget stærkt inde på samarbejdet i udvalget og vanskelighederne ved at samarbejde med ministeren. Disse bemærkninger skal jeg helt lade stå for hr. Guldbergs egen regning. Der skal jo to til at samarbejde, og hvis den ene ikke er villig, er der ingen muligheder for samarbejde. Jeg har forsøgt mig på mange måder ved samrådene, men det er altså ikke lykkedes, og det kan vi i dag kun drage én konsekvens af.

Vedrørende ejerlejlighederne i de nu frie områder vil jeg gentage, hvad jeg sagde ved anden behandling: jeg vil understrege, at hver gang der oprettes en ejerlejlighed, bliver der en udlejningslejlighed mindre. Det frie valg på boligmarkedet forrykkes, hvis ejerlejlighedsmassen stiger i den gamle boligmasse. Der er enighed mellem alle partier her i folketinget om, at ejerlejligheder i den